

[Miljøministeren]

ring og denne øgede retssikkerhed er en langsom og til tider mere besværlig sagsbehandling.

Hvis vi herefter ser på det andet niveau, nemlig først og fremmest den virksomhed, som ministeriet udøver, så vil jeg indledningsvis sige, at der, så vidt jeg ved, ikke i de år, miljøministeriet har eksisteret, er udsendt én bekendtgørelse, ét cirkulære eller én vejledning, som ikke forinden har været forhandlet med de berørte erhvervsorganisationer, kommunale organisationer m. fl., og i langt de fleste tilfælde er der opnået enighed om disse bestemmelsers udformning. Jeg mener således ikke, det er korrekt at hævde, at denne del af administrationen gennemføres uden forståelse for det praktiske erhvervslivs problemer.

Hvad angår det tredje niveau, nemlig den løbende administration af disse love, som jo fortrinsvis sker i kommuner og amter, så har jeg ingen grund til at betvivle, at de folkevalgte og deres embedsmænd fuldt ud forstår at administrere lovene i en rimelig balance mellem de forskellige hensyn, som skal varetages.

Når dette er sagt, vil jeg dog tilføje, at jeg er ikke så naiv at tro, at der ikke er mangler i ministeriets administration – det er der naturligvis, således som der altid vil være i enhver større administration. Vi er i miljøministeriet – og jeg er som miljøminister – til stadsighed opmærksomme herpå. Det, som vi særlig må være på vagt over for, er faren for overstyring og risikoen for, at administrationen bliver for nidkær. Der foregår da også en løbende justering af praksis og ændringer af cirkulærer og vejledninger inden for ministeriets område netop for at sikre, at administrationen tilpasses udviklingen, efterhånden som de forskellige reformer køres ind.

Jeg kan imidlertid ikke lade være med at sige, at den holdning, som jeg føler ligger bag det radikale venstres forslag til folketingsbeslutning, lukker øjnene for det centrale problem i miljø- og planlægningslovgivningen, en problemstilling, som måske kan illustreres på følgende måde: alle har det fælles mål, at indgreb i borgernes livsmønster og erhvervsudøvelse skal være så få og så beskedne som muligt, og at det offentlige skal ekspedere sagerne hurtigt og smidigt. Men regering og folketing har jo inden for miljøministeriets område sat sig en række

særlige mål, og for at nå disse mål må vi have bestemmelser for vort miljø og vore levnedsmidler. Og hvorfor så det? Jo, for at den enkelte ikke får fordele på andres bekostning, for at undgå gener og forurening, og for at vi ikke skal ødelægge vore omgivelser og misbruge vore ressourcer. Når disse regler rammer den enkelte, så føles de ofte som begrænsninger, men det kan ikke være et argument for, at vi kan undvære reglerne eller i praksis undlade at tage dem alvorligt. Det er, som om det radikale forslag underkender det mål, som dette høje ting har sat sig, nemlig at sikre, at der i miljøbestemmelserne er en balance mellem bestræbelserne på at opnå eller fastholde en miljømæssigt høj standard og hensynet til at udfolde sig frit i privatliv og erhverv.

Det kan være en farlig holdning at tale i højsteme vendinger om betydningen af de love, som beskytter vort landskab, vort miljø og vort helbred, hvis man ikke har det politiske mod til i den enkelte sag at gennemføre en upopulær afgørelse – en afgørelse, der af erhvervsvirksomheden eller af grundejeren kan føles som et urimeligt indgreb.

Som det vil være fremgået af de bemærkninger, jeg har gjort, finder jeg det ikke påkrævet at nedsætte et udvalg, som foreslået af det radikale venstre. Men naturligvis er jeg villig til i folketingsudvalget at give en orientering om administrationen af miljøministeriets lovgivning på de områder, hvor udvalget finder der er behov herfor, sådan som det hidtil er sket og ofte er sket, og jeg er villig til på dette grundlag at drøfte, om der er behov for andre initiativer end dem, der allerede er iværksat.

Camre (S):

Den eksisterende miljølov skal efter sit indhold revideres i denne folketingssamling, og det væsentlige i det regeringsforslag, vi behandler her, er en udskydelse af denne revision i 3 år. Jeg kan på socialdemokratiets vegne erklære mig enig med ministeren i det ønskelige i, at denne lovgivning først tages op til en mere omfattende revision om 3 år, fordi der, som det også står i bemærkningerne, er et behov for, at man får mere omfattende erfaring for, hvorledes loven har virket.